

Häggsjöns Varjehanda

Årgång 9 Nummer 8

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Juni 2006

Medarbetare i detta nummer:

- Nils-Erik Westerholm
- Bibie M Chronwall
- Christer Nordieng
- Gunhild Westerholm
- Kurt Eriksson
- Barbro Westerholm
- Vivian o Matti Uisk

I det här numret:

VM-drömmar?	1
Kallelse till årsmöte, dagordning o verksamhetsberättelse	2
Bastugänget i Häggsjö	3
Erik Olof (EO)	4,
Viktors katta	8, 9
Nybyggarliv i Häggsjö	10, 11, 12
Kalendarium Mat- o Baksidan Häggsjöloppan	14
Lokala Krysset 8	15

VM-drömmar i Häggsjö?

Fotbollstjärnorna i det pågående fotbolls VM har alla startat sin karriär genom att successivt ta sig från fotbollslek med kompisar till professionellt spel på heltid. Vi har i pressen hört många av dem uttala sig hur deras karriärer startade, det var spel på bakgator i Rio, träning mot garageportar och allmän fotbollslek med traktens barn och ungdomar på någon avbränd gräsplätt i Spanien.

Jag vet inte hur starka drömmarna var om en fotbollskarriär i Häggsjö, men jag vet att fotbollen fyllde en stor funktion för sammanhållning och sysselsättning bland barn och ungdomar. På en bild från 1930-talet är byns "lag" samlat, och där är det nog både lagledare, bollkallar och reserver med.

Längst upp från vänster:

Henry Åstrand, Torsten Westerholm, Holvar Åstrand, Vincent Andersson

Mittenraden från vänster:

Rune Lundin, Holger Åstrand, Helge Westerholm, Martin Westerholm, Holmfrid Åstrand, Ture Eriksson

Längst ner från vänster:

Ruben Norlander, Bertil Näslund, Göte Westerholm, Sigvard Norlander, Rune Eriksson

Man hade en hemmaplan och det var på den plats som 4H använder som sin paddock idag. Det var Erik Olov, som har ett eget kapitel i tidningen, som upplät lägdan mot att fotbollsspelarna gjorde ett handtag i slåttanna' eller päranna'. Förutom fotbollsmatcher hade man också sina "träningar" på planen, men det blev också en samlingsplats när ungdomar från Högsnäs och Krånge dök upp för att sparka boll och umgås.

(Forts. på sidan 13)

I övrigt i detta nummer:

- Läs om **E.O Westerholm** på sidan 4...
- Läs om **Viktors katta** som försvann på sid 8...
- Läs om **Nybyggarliv i Häggsjö** på sid 10...
- Läs om **Bastugalningarna i Häggsjö** på sidan 3...
- **Gunhilds korsord** med lokala inslag är lite mer utmanande denna gång...

Chefredaktören/utgivaren har ordet

Så var det då dags igen för vårt åttonde nummer under nio år.

I år kom arbetet med tidningen igång i god och lagom tid för utgivning till midsommar. Men naturligtvis, som vanligt är man böjd att säga, dök det upp annat i maj och sedan blev det fotbolls-VM i juni...

Detta nummer berättar om Häggsjö under nästan hela 1900-talet. Det börjar med EO på tidigt 1900-tal och framåt, fortsätter med fotbollen på 30-talet, Viktors katta på 40-talet, nybyg-

garlivet i sommarstugan på 50-60-talet och bastuliv under 80-90-talet.

Fotbollslaget i Häggsjö hade inga klubbtröjor så när det skulle fotograferas blev det kostymer och slips, för fint måste det vara på bild. Ett kul fenomen som vi sett många gånger tidigare; skidåkare i kostym och slips m.m...

Vi hade även tänkt skriva lite om hur utfarterna på E4 skall komma att se ut, men tyvärr har det ett längre tag nu varit problem med Vägverkets informat-

ionssidor på nätet som rör detta.

Prova gärna och njut av tidningens fantasieggande recept. Pajen med Ljörom har vi redan testat och den är garanterat mycket god.

Vi ses på årsmötet.

/Qrt

Titta gärna in på www.qrt.se och Studiecirkeln om Häggdångers historia på www.qrt.se/haggdancer

Kallelse till årsmöte den 23 juli 2006 kl. 11:30 på Storholmen

Packa picknickkorgen och tag gärna med något att sitta på då vi ses på Storholmen.

De som ej kommer med egen båt, hämtas kl. 11:00 med flotte vid Gunnel W:s brygga.

Förslag till dagordning för Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförenings årsmöte på Storholmen den 23/7 2006

- 1 Mötets öppnande
- 2 Godkännande av kallelsen
- 3 Godkännande av dagordningen
- 4 Val av mötesordförande, sekreterare samt 2 justeringsmän
- 5 Verksamhetsberättelse
- 6 Revisionsberättelse
- 7 Ansvarsfrihet för det gångna året
- 8 Val av 3 styrelseledamöter för en tid av 2 år där Marianne Wassberg, Edor Olofsson och Kjell-Erik Näslund står i tur att avgå.
- 9 Val av 2 styrelsesuppleanter för en tid av 1 år. I tur att avgå är Edvard Eriksson och Hans Rosenkvist
- 10 Val av utgivare av Häggsjöns varjehanda för en tid av 1 år. I tur att avgå är Kurt Eriksson
- 11 Val av revisorer för 1 år. I tur att avgå är Birgit Magneland och Christer Nordieng
- 12 Val av festkommitté för 1 år. I tur att avgå är Barbro Westerholm
- 13 Val av valberedning (2 st). I tur att avgå är Anders Lindqvist och Christer Nordieng
- 14 Övriga frågor
- 15 Mötets avslutande

Välkomna till Storholmen /Gunnar Forsén

Verksamhetsberättelse 2005 – 2006

Styrelsens sammansättning under året har varit:

Ordf.: Gunnar Forssén
 Kassör: Marianne Wassberg
 Sekr.: Kurt Eriksson
 Ledam.: Edor Olofsson
 Kjell-Erik Näslund
 Suppl.: Edvard Eriksson
 Hans Rosenkvist

Revisor: Birgit Magneland, Christer Nordieng
 Festkom: Barbro Westerholm

Antalet medlemmar är f.n. 97 st. I vårt register har vi dock 160 personer fördelat på 97 medlemmar och resterande intressenter som får tidningen.

Något föreningsinitierat initiativ för att spjärna emot förbuskningen har inte gjorts, däremot har en del privata arbeten genomförts bl.a. av Kjell-Erik Näslund - vackert så. Det går säkert att ta nya tag för flera, för här finns det EU-pengar att hämta. En fråga som kommer upp på årsmötet är om föreningen skall initiera en upprustning av vägsträckan mellan Häggsjö och Sörmark, det är ju en kulturhistoriskt intressant väg, bl.a. med anledning av att det är ju en del av den s.k. Norrstigen och utgör en del av den ursprungliga sträckningen mellan Sundsvall och Härnösand och vidare söder och norrut, bl.a. sägs Carl von Linné färdats efter denna väg under sin väldokumenterade Lapplandsresa.

Om ett sådant upprustningsinitiativ skulle beslutas, så skall naturligtvis även möjlighet till EU-medel undersökas. Och som sagt som i alla andra ideella sammanhang är det medlemmarnas engagemang som lägger nivån på omfattningen av aktiviteter och initiativ, så välkommen till årsmötet söndag 23 juli, på Storholmen som vanligt, och tala om vad du tycker och tänker.

Gunnar Forsén
 Ordf. Häggsjö Intresse- och Fiskevårdsförening

Bastugänget i Häggsjö

Bada bastu blir ett rent gift i kroppen om man inte får utöva det när vanan har infunnit sig i en stackars kropp som min alltså. Jag tänkte försöka med några enkla rader beskriva sughet efter ett varmt och skönt bad i glada vänners lag om det nu går.

I mitten på arbetsveckan börjar det att funderas på om inte man ska värma upp lite mot helgen i alla fall. Vårat bastugäng har varit med otaliga gånger om att nu till helgen, om blir det fint väder, då skulle det sitta fint med en skön bastu och lite god mat. Alla har tänkt i samma tankebanor, det har handlats och donats med mat och dryck hela freda'n och lörda'n. Lördag eftermiddag infann sig... Fortfarande fint väder var det... Inte ett moln på himlen när vi alla gick ner till, som vi sa, "Tures bastun". Det såg nog ut för det mesta som rena "lämmeltåget" med allehanda matkorgar, dryckeskassar och parasoller. Solparasoller var alltid bra att ha, resonerade vi, kan fällas upp över det likaledes medhavda runda lilla matbordet om det mot förmodan skulle börja regna lite.

Maten dukades upp, antingen på den lilla taklösa verandan eller nere på den gräsbevuxna strandplätten som fanns och fortfarande finns, fast nu i en ny ägares regi. Veden langades in i vedlåren och kaminen laddades och hela nöjet kunde startas t.ex. med en god drink eller liknande. Vi killar fixade med att elda, medan tjejerna laddade matbordet med allehanda medhavda maträtter. Kvällen kunde börja.

Vi slog oss ner där det fanns plats. För det mesta vart det ute på grässlätten som finns i anslutning till stranden. Utifrån sjön måste det ha sett ut som ett gäng fågelungar som satt och väntade på sin matranson.

Tänk er... vi kunde vara ända upp till 10-12 personer ibland som bastade, åt, drack och hade både skönt och mycket roligt. Ingen hade en tanke på att titta upp på himlen för att kolla det vädermässiga, men det slog heller nästan aldrig fel. Efter en stund kom dom farande. Svarta moln... De flesta gånger, inte alla, men de flesta då vi har haft mat med oss, så nog klåen har det börja skvätta

efter ett tag. Snacket gick: "det går nog bra det här... Det slutar nog snart..." Men ack vad vi har bedragit oss många gånger. Då var det bra med dessa parasoller. Alltså, upp med dom fort som bara den, för maten måste ju räddas från regnvattnet. För det mesta har det gått bra, men en och annan regndroppe har väl spätt ut päsallader och sillspad några gånger. Men skam den som ger sig. Vi flyttade bara in hela gänget i den lilla förstugan som fanns på bastun och fortsatte mumsandet och ätandet. Trångt vart det, och varmt, men roligt hade vi

fram på småtimmarna. Det är många gånger som jag har suttit och balanserat på lillstolen med dåliga ben, med rumpan hängande halvvägs in i vedutrymmet. Ibland har jag väl gjort ett och annat besök på rygg i denna vedlåda också, men det läget köper jag. Detta på grund av en rolig historia kanske, eller nått annat tokigt som det har snackats om fram på nattkröken.

Vissa episoder som dyker upp i minnet när jag tänker tillbaks, är ju dom nattliga bastningarna efter sommardanserna, dels på vår härliga och omtyckta Bygdegård i Häggdånger, samt midsommardagsdansen på Noret i Gussjö. Men då var det någorlunda ljust på natten när vi kom hem, svettiga och badsugna. Sen längre fram på sommaren när mörkret började lägga sig över Häggsjön och nattemperaturen var väl lite si och så, var det otroligt skönt att avsluta med en varm och skön bastustund. Då kunde klockan bli både fyra och halv fem på morgonen innan man lutade sig omkull i "sänghalmen".

Kommer speciellt ihåg ett tillfälle när vi hade varit och dansat och haft roligt på Bygdegården. Det hade varit den årliga traditionella Älgmiddagen, som nu är saligen avsomnad, vilket jag personligen tycker är synd, för det var något visst med denna tillställning. Vi träffade på Ture och Asta där under kvällen och du som läser detta, vet väl hur det är när man har fått lite under västen och har allmänt roligt, man börjar snacka och surra lite och vi nämnde att det blir med stor

(Forts. på sidan 9)

Erik Olof

I våra berättelser i "Gårdarna runt sjön" och deras bebyggare har turen kommit till Erik Olof och hans Margareta.

För att göra en lång historia ännu längre vill jag börja med Erik Olofs far Adolf Fredrik, klockarsonen från en holme i Vasa skärgård. När tiden närmade sig för att han skulle göra sin värnplikt rymde han till Sverige på en träspark över Bottniska vikens is. Han rymde från att göra värnplikten i Finland som på den tiden tillhörde Ryssland. Det var ingenting som de unga finländarna såg fram emot. Dels var värnplikten så okristligt lång som fem år. Dels var den på främmande platser mycket långt hemifrån, och någon permission under tjänstgöringen kom inte ifråga. Någon insats för fäderneslandet var det svårt att ha någon känsla för. Många kom inte ens hem från värnplikten. Därför var det inte ovanligt att de unga pojkar rymde över till Sverige. Där var de välkomna, för dels var de kända som duktiga arbetare, dels var det ju bara bra att ryska hären decimerades.

Sparkfärden över Bottenhavet slutade med att han hamnade på Häggdångerskusten, vilket kan vara en smula besynnerligt. Det mest naturliga var att han skulle ha hamnat någonstans i Umeåtrakten. Om det var öppna råkar eller om han gick vilse har jag ingen aning om. Han hamnade i alla

fall i Malviken i Häggdånger. Ungefär samtidigt hade pigan Erika flyttat till ett torp i Malviken. Hon hade tjänat piga hos en bonde i Torrom, och blivit lovad att om hon skötte om sitt husbondefolk till "dödagarn" som det kallades, skulle hon få besittningsrätten på ett torp nere i Malviken som hörde till hemmanet, under resten av sin levnad.

Till torpet hörde en bit odlad jord, en sjöbod, boningshus, en liten ladugård, en ko och några getter. Det föll sig nog ganska naturligt att Adolf Fredrik hjälpte Erika med en del manfolksgöra. Tycke uppstod och ganska snart var de ett par. Fiske och torpsysslor var ingen främmande sysselsättning för Adolf Fredrik som fann sig väl tillrätta i sitt nya hemland.

Efter ett tag visade det sig att kyrkan blev intresserad av hans tjänster eftersom inte Häggdånger hade någon fast prästtjänst den här tiden. Den unga klockarsonen hade talets gåva, och var väl förtrogen med kyrkoårets alla betraktelser, och fungerade bra som förkunnare både i Barsvikens kapell och till och med i kyrkan ibland.

Adolf Fredrik såg det hela som mycket hedrande och allt gick dem väl i händer. När familjen utökades med två gossebarn var lyckan fullkomlig. Jonas Fredrik och Erik Olof blev deras

namn. Fortsättningsvis skall berättelsen endast handla om Erik Olof.

Vi kan för enkelhetens skull kalla honom för EO, vilket också var det förnamn han själv använde i alla namnunderskrifter. EO växte upp och fick som alla andra pojkar på den tiden tidigt hjälpa till med försörjningen. Han var stark och tilltagsen för sin ålder. Efter konfirmationen fick han jobb som jungman på syskonbåtarna Tynderö och Nyland som gick i kusttrafik med passagerare och styckegods på Medelpad och Ångermanland. Ända till Sollefteå sträckte sig turlistan. När han sedan på ett logemöte träffade Margareta från Häggsjö sade det klick och efter ytterligare några år ringde bröllopsklockorna. De unga tu knöt hymens band och ett långt och händelserikt äktenskap tog sin början. Ett torp, även det i Malviken, inköptes. Byggnaderna var fallfärdiga,

Erik Olof... forts

och nu började det som i fortsättningen skulle bli EO's adelsmärke under hela hans produktiva tid, nämligen bygghusskap i alla former. Den nybyggda mangårdsbyggnaden inrymde även en liten lanthandel där allt från ärter till fotogen och järnspisar fanns att köpa. Margareta eller "Margreta" som hon kallades av vänner o bekanta hade nog ingen svårighet att få dagarna att gå. Förutom barnpassningen, för storken hade ingen svårighet att hitta till det nybyggda huset, skulle hon sköta affären och djuren.

EO hade tillsammans med sin kamrat, Johan från By, börjat köpa in slaktdjur som de slaktade, styckade och sålde på torget i stan om lördagarna. Det berättas att EO och Johan en gång köpte in 15 slaktdjur på Sundsvallsmarknaden, de flesta kor, och inkvarterade dem i lagårdar runt om i både Malviken och Barsviken. För att fylla behovet av kött till lördagskommersen slaktades bara det antal som kunde tänkas säljas. Det fanns ju inga frysmöjligheter vid den här tiden. De övriga fick Margreta sköta om och mjölka, och eftersom ladugårdarna i fiskelägena inte var byggda för att härberga några större besättningar, fick den här ansamlingen spridas på en 7 – 8 ställen. När morgonmjölkningarna var avklarade var det nära nog tid att börja med kvällsmjölknigen.

När han 1907 tillsammans med brodern köpte en bogser-

båt började en ny era för EO. Båten som hette Svalan var försedd med en råoljemotor, och var den första motorbåten på Häggdångerskusten. Arbetsuppgifter saknades inte. Dels drog man virke från de avverkningar som Jonas Fredrik levererade. Han hade etablerat sig som träpatron i mindre format, och köpte stämplingar av bönderna som han med hjälp av körare och huggare levererade ner till kusten, där ångbåtar lastade jufferten till Holland och propsen till Egypten. Körarna såg till att virket fanns på plats när ångaren anlände. Dels fick fiskebåtarna på lördagarna åka på släp med Svalan till stan, vilket var till stor lättnad för fiskarna som annars fick ro med lasten till stan. Även kötttransporterna underlättades för EO och Johan när de hade tillgång till

motorbåt.

Nästa stora steg i en helt ny bransch var när han 1917 köpte svärfarshemmanet i Häggsjö. Svärmor hade avlidit och svärfar såg ingen möj-

lighet att ensam driva det ganska stora jordbruket själv. Husen var i ett alarmerande dåligt skick och jorden hade de sista åren inte fått den skötsel som hade behövts. Åter fick EO sätta igång med byggnation i stor skala. Nytt boningshus byggdes och lång andhämtning blev det inte förrän ladugård och loge också hade byggts upp på nytt.

En dräng, Botolf, med stor fallenhet för dikesgrävning städslades, och ganska snart var landskapsbilden en helt annan. Alla hus var nybyggda och de öppna dikena ersatta med täckdiken så att bara ett enda dike fanns att beskåda i den s.k. "hemåkern". Även bryggstugan fick sig en uppfräschning med bl a ny bakugn och den gamla eldhärden utbytt till en järnspis.

En av EO's specialiteter var att han gärna ville ha flera bollar i luften samtidigt. Därför ivrade han tidigt när han

(Forts. på sidan 6)

Erik Olof... forts

blev Häggsjöbo, att man tillsammans med grannbyarna skulle anlägga en kraftstation vid utloppet av Häggsjön. Elektrisk ström saknades ute i alla gårdar. Förslaget fick gehör och 1919 var man igång med att teckna andelslistor och planera för projektet. Man bestämde sig för att köpa en anläggning från ASEA, som tillhandahöll färdiga paket, där både generator, turbin, övrig utrustning, samt även konsulttjänster ingick. EO fick förtroendet att tillsammans med konsulten planera anläggningen. En ung ingenjör från Västerås uppenbarade sig och i första hand skulle storleken på anläggningen bestämmas. Sjöns yta och fallhöjden var de givna förutsättningarna. Nu kom EO's fenomenala fallenhet för huvudräkning väl till pass. En färdighet som han hade tränat och förkovrat sig i både som torghandlare och befälhavare på bogserbåten. Ett allmänt intresse för att "räkna ut saker" saker och ting bidrog också. I alla tider hade han i vardagsgöromålen sett en anledning att över-sätta dem till matema-tiska utsvävningar. När nu ingenjören t ex skulle räkna ut hur mycket vatten man hade i reservoaren om man dämde upp sjön 30 cm, då hade han knappast fått räk-nestickan ur fodralet förrän EO hade sin uträkning klar. När detta hade upprepats och alla gånger stämt på decima-len, fann ingenjören det en-klare att fråga oraklet. Räk-nestickan var annars den ti-dens miniräknare, där man

kunde göra de allra flesta av beräkningar. En stor del av ingenjörskonsten fanns förborgad i denna tämligen enkla men geniala tingest.

En bekräftelse på EO's entreprenöranda får man när ostkustbanan skulle byggas på 1920-talet. Då lämnade han en offert på slipers för sträckan Gnistring-Antjärn. Han fick anbudet, och lejde två bröder som hade ett ambulera-nde sågverk som drevs med en råoljemotor. Sågverket ställdes upp vid Lundtjärn, och där sågade han från egen skog slipers som levererades till anvisade ställen.

Som jordbrukare och bonde var nog EO en av de få som verkligen satt värde på de skönhets- och naturupplevelser som man så att säga fick "på affären". Det berättas att

EO och hans Margreta en gång varit på en dagsresa som sjukkasseföreningen anordnade. Sjukkassan var på den här tiden inte allmän (statlig), utan organiserad i små föreningar sockenvis. Ofta hade man resor och basarer på programmet och månadmötena var något som man såg fram emot. Den här resan var förlagd till Döda fallet och resvägen var efter Indalsälven. Legendariske Pelle

Norberg skulle med sin buss transportera dem. Tidpunkten var vid midsommartid. När de på hemvägen i den ljusa som-marnatten kom till

"LarsJansbacken", just där Häggsjön visar sig från sin allra vackraste sida, och just på den plats där reseboksförfattaren Hülphers i mitten på 1700-talet fällde sitt hänförda uttalande om Häggsjös skönhet, bad EO Pelle att stanna bussen. Som förste avstigande tackade han sina reskamrater för trevligt sällskap och höll ett litet tal som han avslutade ungefär så här: "Vi har haft en fin dag, och mycket vackert har vi sett, men om ni tittar ut över sjön ser ni att det kan vara lätt att "gå över ån för att hämta vatten". Det finns mycket vackert att se alldeles in på stugknuten också."

Att Häggsjö kom att uppta en stor plats i hans hjärta förstår man när man tänker på hans reaktion på 1930-talet när tattare höll på att etablera sig i byn. De höll nämligen på att köpa paviljongen i Sjöviken. Paviljongen ägdes och hade byggts av en fiolspelande tor-
pare från ön Granön i

Öjesjön, för att användas som nöjespalats. Otroligt populär var den under ostkustbanebygget och när nuvarande E-fyran byggdes. Vilhelmsro, Sjövika', Paviljongen - kärt barn har många namn och det stämde bra på detta etablisse-mang där rallare, AK-arbetare, utsocknes och orsbe-folkning mellan dansturerna ibland kunde utkämpa väldiga bataljer med knytnävar och knogjärn.

Erik Olof... forts

Men nu hade rallare och AK:are packat och farit och ungdomen hade börjat bli bilburen, vilket rimmade illa med den hästplogade vägen. Torparen såg sig ingen annan utväg än att sälja till tattarna. Detta sågs som en katastrof på byn, så EO tog båten och rodde upp till Granön för att tala med torparen. Där fick han veta att ett köpekontrakt upprättats och att tattarna betalat handpenning och skulle före en viss dag fullborda köpet. När den dagen kom rodde åter EO upp till Granön och nu hade han två grannar och kontanter med sig, och när tattarna inte infann sig köpte trion paviljongen som gick en ny blomstertid till mötes som högberg för logen "Häggblozman". Skidtävlingar, samkväm och bjudningsdanser avlöste varandra och bygdegemenskapen blomstrade.

Några saker från sitt förflutna hade EO med sig till Häggsjö. Ett var "pärbulla", och dem hade han nog fått av sin finske far. Köksgöromål befattade inte EO sig med, men när det skulle bakas "pärbulla", då var ingen annan betrodd att stöpa, d v s göra degen. "Pärbulla" var ett kraftigt rågbröd där mald potatis, råg och några andra sädeslag ingick. De gräddades i samma ugn som tunnbrödet bakades i, och produkten blev en rund skottkärrshjulslänkande bulle, så hård att om man tappade den på foten skulle naglarna bli blå. De var dock fantastiskt goda skurna i tunna skivor med smör och den tidens hemla-

gade pressylta som pålägg. Jag tror inte det är många idag som haft förmånen att uppleva en liknande smaksensation. En annan av EO's specialiteter, som inte många andra häggsjöbor provat, är att tillverka är surströmming. EO's inläggning skall enligt dem som ätit den, ha uppfyllt högt ställda krav. Han var ju fiskarpojke i begynnelsen och fortsatte också att upprätthålla sin fingerfärdighet i att laga och binda nät.

När han efter fullbordad jordbruksgärning överlät hemma-

net till en av sina söner och flyttade en trappa upp i det hus han en gång byggt, kunde han från sitt rumsfönster skåda ut över sin livsgärning. Allt han såg, undantagandes sjön som gav en värdig inramning, var vittnesmål om vad han och Margreta hade åstadkommit. Han kände sig säkert mycket nöjd. Det mesta hade gått dem väl i händerna. Ytterligare två söner och en dotter hade han på nära håll i

byn. De yngsta barnen, en dotter och en son, bodde inte längre bort än att han kunde hälsa på dem över dagen. Dock hade det inte alltid varit enbart rosor på vägen. Två barn dog innan de var vuxna, men det var nog mer regel än undantag att något eller några barn inte klarade sjukdomar och kriser, sådana som man med dagens läkekonst inte skulle se som något problem.

Många äventyr både till havs och på land kunde han tänka tillbaka på. Som t ex när han

en fettisdag åkte skidor till Ljustorp för att hälsa på Margreta som hade tjänst som piga på prästgården. De hade mycket att tala om för de skulle gifta sig till midsommar...

Nej, nu måste jag sluta för jag håller på att börja om från början igen. Men jag har så mycket att berätta om Erik Olof, för han var min farfar.

Viktors katta

Att dagens barn på något vis skulle vara busigare och värre än sina föregående vill jag ställa mig frågande inför. Jämfört med det pojkestreck som jag skall berätta om kan man nog se dem som små änglabarn, medan utövarna av det här hysset skulle bli ett fall för Allmän åklagare, och Emil i Lönneberga skulle framstå som den snälle gosse som han nog egentligen var.

Den som blev drabbad av ofogget var Viktor och hans älskade katt. Viktor hade blivit änkeman, och därför hade han gjort sig av med kokretaturen. Det enda djur som var kvar på gården var katten som blivit Viktors ögonsten. Kärleken var ömsesidig, för så fort Viktor kom hem från arbetet följde katten honom som en skugga. När Viktor hade ätit middag lade han sig ofta på soffan för en stunds vila på maten. Då lade sig katten på Viktors mage med huvudet på blusfickan där Viktor förvarade sin fickklocka. Där kunde han ligga och höra klockans tickande tills Viktors snarkningar kom att överta hela luftrummet. Själv spann han allt vad han förmådde så att hushållerskan som Viktor skaffat sig fick vara glad att hon sedan barndomen lidit av dålig hörsel. På sommardagarna låg katten på aktertoften på bå-

ten nere vid tjärnen och spionerade på abborrarna som simmade nere i det klara vattnet. Kom något lämpligt till, dök han som en blixtner och slog klona i den. Sitt namn, Båtsman, hade han fått för att han redan som ung favoriserat båten som den plats där han trivdes bäst.

Med åren blev Viktor och katten alltmera outhärliga för varandra. Det gick så långt att katten började gå emot Viktor

på kvällarna när han väntades hem efter arbetsdagens slut. Men han gick inte längre än till en gård mitt i byn där vintervägen på sjön kom in i byn. Där var det risk att de kunde omfaras då Viktor som arbetade som banarbetare, kom över sjön när han arbetade Antjärnssidan, men när han var på Hussjödelen kom han vägen. Därför lade sig katten alltid vid en av grindstolparna och väntade på att Viktor skulle komma. Där hade han uppsikt över båda vägarna.

Den här dagen i slutet av november, som efter 14 dagars sträng kyla hade börjat med regn och gjort att det lilla snötäcket ersatts av halka, klarnade det upp och blåste upp till en fruktansvärd sydväststorm. Byns ungar hade samlats på den lilla vattensamlingen som bildats där man i århundraden tagit myra och torv till strö i lagårdarna. Tjärnen låg i lä och stormen störde inte skridskoåkarna. Inte heller mörkret

ställdes till med något nämnvärt besvär då fullmånen lyste upp igen så att det var ljust som på dagen. När två av de yngsta till slut bröt upp och kom ned till gårdarna, fick de se Båtsman ligga vid grindstolpen och vänta på Viktor.

Då flög en av de mest djävulska tankar som någon-

sin farit genom en pojkskalle i dem. De tog katten, som genast började spinna, under armen och gick ner mot sjön. Halvvägs låg en basta, inte att förväxla med bastu, utan en byggnad där man förut torcade spannmål. Nu fungerade den som förvaringsplats för olika saker, bland annat fanns där en tunna med trätjära för tjärning av båten om vårarna. Där gick slynglarna in och doppade tassarna på katten i den på grund av

(Forts. på sidan 9)

Viktors katta... forts

den låga temperaturen klistersega tjäran. Vidare tog de barkbitar ur timmernätet som de klistrade fast på fötterna på katten som fortfarande förnjöt spann och ännu inte förlorat tilliten för människosläktet. Efter en stund såg de Viktor utanför Sundsvedjan med krimmermössan neddragen över öronen i den fruktansvärda motvinden och med unikaboxen fastbunden på sparksitsen. Då gick lymlarna ner till sjön och utanför vassen vid Lillholmen satte de ner katten på isen. Katten burrade ut rumpan för att hålla balansen, men den tjänstgjorde också som ett segel. En vindby tog tag i ekipaget, och med vindens hastighet for katten förbi Viktor på bara några meters avstånd. Den i motvinden kämpande Viktor kom plötsligt att tänka på skrönor han hört berättas i

huggarkojor under långa vinterkvällar på sin tid som skogsarbetare. Om huldror och rån, vitter och allsköns oknytt! Naturligtvis var dessa förhållanden idealiska för sådana väsen. Skuggorna som ilade fram över isen när några små rester av förmiddagens regnmoln passerade. Månskivan och växlingarna från nästan totalt mörker till ljust som på ljusan dag fick Viktor att känna sig lite kymig. Och torsdag var det ju också! Men det var ju själva fanken va katta va lik Båtsman!

När inte Båtsman uppenbarade sig på kvällen och inte heller på fredagen eller lördagen, for Viktor ut på byn på söndagen och frågade om någon hade sett till katten. När han talade om hur han mött Båtsman på isen under ovädret på torsdagskvällen, blev de

flesta en smula funder samma. Viktor var ju känd som en rejäl karl, men de flesta visste också att han var en av de få i byn som hade motbok, och ibland unnade han sig några kaskar, ibland till och med en för mycket. Det här med katten fick man nog ta med en nypa salt, att katter försvann var inget märkvärdigt. Det fanns ju rävar i skogen, och även andra faror som lurade.

Det här försvinnandet fick bli en väl bevarad hemlighet från de inblandade lymlarnas sida, och tur var det. Annars hade nog byn blivit känd ute i vida världen som platsen för ett barnamord, och då hade dessa rader hade aldrig kommit på pränt.

/NEW

Bastugänget i Häggsjö... forts från sidan 3

säkerhet en bastu på nattkröken efter avslutade festligheter.

Ja-ha, sa Ture. De går bra de. Ni vet ju att ni får komma och gå som ni vill där nere. Kvällen avslutades på "Bygdis" och vi for hem och rafsade på oss lite mys- och pysbrallor och en jacka samt lite tilltugg som vi hade i väntan på att bastun skulle bli badvarm. När vi närmar oss "vårt lilla ställe" ser vi ett konstigt sken som vi aldrig sett förut. Döm om vår förvåning när vi ser att det är en sladdlampa som hänger på en stolpe och lyser upp badstället. Det visade sig att Ture, vår lilla mysfarbror, hade tagit oss på orden och dragit ner en skarvkabel från sin stuga och

hängt upp lampan där nere så det inte skulle vara så mörkt och svart när vi kom dragandes på natten. Bara så du vet det Ture, denna din omtanke och vänlighet har etsat sig fast i våra minnen och kommer för alltid att sitta kvar där. Jag vet också, det har du talat om för mig, att du många gånger har suttit på din veranda och studerat soluppgången för dig själv samt tittat på oss när vi har gått hem efter en härlig basturunda. Det känns så här i efterhand ganska mysigt när vi fick vetskap om detta.

Tänk om dessa bastuväggar kunde tala, så skulle ni kunna få berättat för er om många roliga bastukvällar och nätter un-

der mer än 20 års tid som vårt gäng har haft i denna mycket omtyckta "Tures bastu" som vi sa. Vi säger det fortfarande, fast det nu är Jörgen och "Lalla" som äger stället. Nu har vi byggt oss ett eget ställe som vi också utnyttjar jättemycket. Den är lite mer välisolerad, om man så säger, så den värms upp lite då och då, även på vinterhalvåret. Som sagt, det är både nyttigt och skönt med bastubad, sommar som vinter. Kan "varmt" rekommenderas!

Hälsningar från en i gänget.

//CN//

Nybyggjarliv i Häggsjö

Bibie M Chronwall, berättar om nybyggartiden vid Häggsjön

Det är svårt att säga vad som är saga eller sanning när man rotar i barndomsminnena. Sägner berättar att pappa upptäckte Häggsjön från luften. Sanningen är nog att på ett kalas någonstans berättades det att en tomt kunde vara till salu. Och nu när världsläget lugnat ner sig så gott det gick, framtiden låg för våra fötter och vi blivit bofasta i Sundsvall var det nog lägligt för pappa och mamma att sänka rötter i ett litet ställe på landet.

När mamma först såg den utvalda platsen blev hon förskräckt. Man kunde inte ens slå upp ett tält där på knabben och resten var ju djungel, bara sjöviken såg ut som en gräsmatta. Men runtomkring var det svenska odlingslandskapet sago-lik vackert. Öppna lägdor med betande kor och hästar. Korn, havre och potatis i åkrarna. Inget buskage i dikena. Riktig slåttanna med torkande korn på storkhässjan. Olssons slåtråde på lägdorna i viken där tant Martha med tiden byggde en stuga. Där stod även en hölada, Ivar Olsson hämtade hö därifrån med släde på vintern. Om man försöker ta sig fram där nu, så tror man det där med ladan är sägen, men det är sant. Jag minns allt hur Olssons, pappa, mamma och säkert några till satt där i skydd för regnet, åt smörgåsar och sorterade plant. Då syntes det långsiktigt att plantera skog, men nu är den avverkningsfärdig. Mogna träd vid träd i rader med ogenom-

tränglig sly emellan. Annat var det med bondskogen, en hedersbenämning för den vackra, parklikande skog där man kunde vandra på gamla stigar bland olikåldriga träd, små välansade hyggen med mossor och svamp. Och solljus som silades av, ormbunkar och andra läckra växter. När dagens boligshyggen fått några år på nacken försvinner stigarna och det är stört omöjligt att ta sig fram och fröjden med de rikgivande hallonfallen bleknar också ganska fort. Det är litet vemodigt att jämföra det ekonomiska kartbladet från 60-talet med dagens förbuskade verklighet. Låt oss röja dikena!

Mamma tog sig an röjningsarbetet med liv och lust, inklusive att slå vass (läs fräken). Jag kan ännu se henne i aktern på lillbåten, lie i händerna, tidiga mornar när vattned var lugnt. Efter en vis en och albekämpning avslöjades med tiden en härlig urbergsknabbe och på den göts plintarna till huset och verandan. Huset, det var Olsons gamla bagarstuga som farbror Axel Sjöström monterade ner, stockarna numrera-

des och flottades över till knabben. Allt flottades eller fraktades över med häst och släde på vintern: tegelstenar till öppna spisen, takteglet, vitvarorna (enligt modernt svenskt språkbruk). Fönstren har en speciell historia: det sägs att pappa skidade ner för Olssons lägda, hållandes dessa åbäken, glas och allt, i händerna. När väggarna var resta sändes mamma och jag ut att plocka mangelkorgar av lav och mossor för drevning. Och sedan tjärades det, och tjärades igen och igen, mamma gillade att cuprinola. När öppna spisen murades, var mamma lärningen som putsade tegelstenarna. Jo, alla sidor måste putsas, för man visste inte riktigt hur de skulle muras in. Att få en telefonledning var trassligt och kostade stora pengar, men den var ett måste för pappas arbete. Jag skämdes litet när det första jag gjorde efter att ha tagit över ansvaret för stugan var att stänga av telefonen.

Under byggnadstiden tältade vi för enkelhetens skull på Olssons loge (på bilden av mig nedan skymtar tältet inne på logen). Jag hade eget tält och njöt i fulla drag av friheten. Vår respektingivande schäfer Spin njöt, däremot, ibland alltför mycket av friheten. I själ och hjärta vara han var en mycket snäll hund som gärna lekte med höns och kor. Även om dockan var med de först året, så var min upptäckarlust sedan länge väckt. Somrarna var ändlösa och äventyren många.

Nybyggarliv... forts

Snart glömde jag dockan och lekte upptäcktsresande på heltid i stil med Sten Bergman, som jag beundrade på den ti-

den. Med forskarväskan på axeln samlade jag allt möjligt (och enligt många också omöjligt) och gjorde ett litet naturalie kabinet som med tiden hystes in i det som skulle bli bastu. Jag läste och lärde, utforskade så långt jag kunde ro, cykla, gå eller åka skidor. Jag lodade norrändan av sjön för att göra en djupkarta och ritade detaljerade vegetationskartor av några av småöarna. Riktigt långa turer gjordes med Sigrid Sjöström och alla Sörmarksbarnen. Som ett lämmeltåg cyklade vi omkring och lärde känna bygden och många av dess invånare, Sigrid kände nästan alla. Småturer till fots eller på skidor gick ofta till Marksberget där vi hade en gedigen kåta. Man kan inte

längre se spår av kåtan, men den vidunderliga utsikten från toppen bringar tårar i ögonen varje år när jag vallfärdar dit up. Ingen TV, radio eller biograf störde fantasin. Den mycket regniga kväll mamma och jag faktiskt for in till stan för att gå på bio var en engångsföreteelse, man måste ju se Röda Nejlikan. Jag har ännu kvar anteckningarna från slutet av 50-talet, det vore intressant att jämföra med dagens artlistor. Smålommen häckar fortfarande på samma ställe som då, men tranorna, de måste ha blivit vanligare, inte såg jag dem i sjöstranden från köksfönstret. Bäver har vi fått också, och det tycker åtminstone jag är mycket trevligt.

Ryktena om björn, varg och lo får det att pirra i magen. Tänka sig, jag har varit runt på så många ställen där folk ser björn, men jag har aldrig sett någon, och nu finns kanske chansen i grannskapet. Jag är inte alltid så tyst i skogen nu längre.

Jag vet inte riktigt hur mamma klarade hushållet under nybyggartiden. Primuskök, konserver och torrskaffning, men vi var väl inte så kräsna på den tiden. Dessutom fanns det ju mjölk, ägg, potatis och tunnbröd hos Näslunds. Och när tiden var inne sallad, dill och jordgubbar och speciellt tillstånd att plocka vinbär på busken. Att plocka bär i skogen var rätt tråkigt, men om jag lovade att skrämman bort eventu-

ella attackerande älgar och kor behövde jag inte plocka så mycket utan kunde titta mig omkring. Svampplockning var däremot härligt, man fick ströva långt och de fyllde gott i korgen, och sedan blev det stekta kantareller på knäckebröd. Det fiskades också. Abborrmetning, spinnfiske på gädda, och mjärden i sjön för middagsmat. Isgädda med pepparrotssås, det var smaskens det. Det är med isfiske var förstås mest underhållning. I minnets backspegel ser det så fridfullt ut med gubbarna, som vi sade då, på campingstolarna med ögonen fixerade på korkarna, litet prat, vandra omkring, värma upp med kaffe och smuggla i litet från pluntan. Napp? Nja, det var väl inte så viktigt.

Vi flyttade in i stugan så fort vi fått tak över huvudet. En sen vår sov jag och den nya lilla kattungen från Näslunds i sovsäck med sen snö yrande mellan syllarna. Vi klarade oss fint och camperade sedan ihop i många, många år. Avlopp drogs in från första början och sommarvatten kom ganska snart, men vintervatten måste fortfarande ösas från ett hål i isen. Det var spännande med vattenhinkarna på bänken, många mycket intressanta varrelser simmade eller flöt omkring och kunde vidare betraktas under förstoring. Electricitet behövdes redan under byggnadstiden, 3-fas och allt som kunde behövas för framtiden. Pappa gillade moderniteter, med tiden vajade en hög TV antenn från taket, sträckte sig mycket över björken som sparrats mitt i verandan.

Vi bodde i stugan så ofta skolan

(Forts. på sidan 12)

Nybyggarliv... forts

(Forts. från sidan 11)

tillät. Varje lov, varje veckoslut, året runt, det var där jag växte upp, där är nu de forna lekkamraterna granar. Trots det ständiga bygandet och underhållet fanns det tid för kalas. Helgerna var fina. Det var säkert -40 när mamma, pappa och jag påbyltade strävade uppför lägdan till julkalas hos Näslunds. Blå salen var väl uppvärmd och blev varmare och varmare ju mer vi lekte, åt och drack. Nere i stugan hade vi julgran ute, ljusramp och adventsstjärna i fönstret, allehanda julmat i källaren och på verandan. En jul försvann pappa just när vi skulle sitta ner vid julsmörgåsbodet. Mamma och jag väntade ett tag, stökade, funderade, satte oss väl ner, kanske något irriterade. Och vad ser vi då? Ett ljus som vajar på andra sidan sjön, närmar sig långsamt och i skenet från utelampan kommer tomten i röd anorak med vargskinn på huvan och med en stallykta i handen! Pappa missade det hela, han kom litet senare på tomtars vis. Men mamma och jag talade varje jul om den händelsen, långt efter

det att pappa var borta för gott.

Midsommar var den andra stora helgen med de ljusa nätterna som jag saknar så mycket nu, fast jag har en midnattsbild från norrverandan på dataskärmen. På minnesskärmen syns mycket tydligt Ture Erikson när han kom tuffande i Långfanny med en ungbjörk som mast för att hämta till logdans. Det var en händelse i klass med när pappa hade ett sjöplan parkerat vid bryggan. Pappa gillade att flyga över Häggsjö. Som resultat kunde man hitta vajer lite varstans, ofta som elstängsel,

och det finns nog fortfarande kapell av olika slag som har sitt ursprung i sönderskjutna målkorvar. Ryktesvis finns det också sidenblusar från den gamla goda tiden, fallskärmar klarar inte många fall och bitar återuppstod i nya skepnader.

Ja, det var tider det. Nu lever vi i andra tider och vi får skapa nya minnen och skrönor som vi kan dra för nästkommande generationer. När man börjar bli gammal är det bäst att bli ung på nytt. Längte leve Häggsjö!

Prova på en Tarottolkning

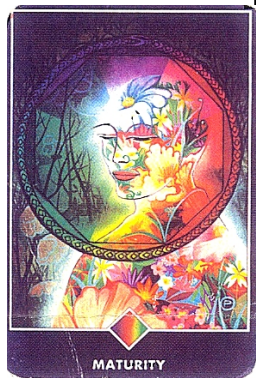
Varje torsdag och fredag i Prismahuset,
2:a våningen
(Salong Ulrica)

Tarot är: *Ingen spådom*

Tarot visar: *Framtiden är inte fast*

Tarot ger: *Insyn i Din verklighet*

Tarotkortens unika visdom hjälper Dig att hitta sanningen inom Dig och stöder Dig att finna Dina egna svar. Ju mer förståelse Du får, desto mer ansvar tar Du i den skapelseprocess som livet utgör.

Tarottolkare: **Birgit Tangen**

Bokade tider: **Torsdagar kl. 12–18:30**

Drop-in: **Fredagar kl. 12–17:00**

Ring för tidsbokning: **0730-48 35 62**

Tel.tid: **Mån-ons, kl. 12-18**

Salong Ulrica

Hårvård för damer och herrar

0611-125 09

Köpmangatan 4 B
(Prismahuset)
Härnösand

VM-drömmar... forts fr sid 1

Fotbollarna var för det mesta hemgjorda, det kunde vara rengjorda och pumpade urinblåsor från en oxslakt eller skinnpåsar packade med trasor.

Fotbollsskor måste man ha för att spela fotboll, men lika lite som man hade köpta fotbollar, förekom det köpta fotbollsskor. Då fick byskomakarn Jonke Wikström, som bodde i det som äglaget kallar Jaktslottet, rycka in. Han lade flera lager hårt läder på vanliga gamla lågskor, vilket gjorde att "man kunne skjute hålskutta". Hur träffsäkerheten blev kan man undra, men tog det så tog det ordentligt. De riktigt ambitiösa ville också ha benskydd och det berättas att en av spelarna tillverkade skydd av de hårda pärmarna från en gammal familjebibel som han hittat på vinden.

Vem var då Häggsjös Zlatan? Det var utan tvekan Torsten Westerholm. Han var snabb, hade bollsinne och god spelförståelse. Han var nog också den ende av spelarna som blev värvad att spela utanför Häggsjö, dock inte längre bort än till Högsnäs och Krånge, men ändå! Likväl som Henke Larson tillhör de äldre i VM

-laget, var Vincent Andersson bland de äldsta i Häggsjölaget. Han var en framträdande center och stod för många mål. Vincent var den mest allsidige idrottsmannen och hans tävlande på skidor var än mer framgångsrik än hans fotbolls-karriär.

Den givne målvakten var Holvar Åstrand. Precis som Isaksson (2006) hade han längden och hade samma rörlighet och speluppfattning.

Vid den här tiden hade många sommargäster kommit till Sjöviken och börjat bygga sina sommarstugor. De var företrädesvis från Sörberge, Timrå och Vivstavary, alltså från Medelpad. Häggsjölaget inbjöd då till en landskapskamp Ångermanland – Medelpad. Sommargästerna antog utmaningen men för att få ihop ett fullt lag fick de fylla ut med flickor som inte hade någon större erfarenhet av fotboll. Ångermanland vann med 13 – 0!

/BW

Sommargudstjänst i Häggsjö hos

Gunvor o Christer Nordieng
16 juli 2006 kl. 13:00

Officiant: Gun Grönbäck
Kantor: Klaus-Henning Schütt

Häggsjö-smycket

Profilen av Häggsjön i silver med tre öar i guld
Numrerade ex. om halsen, på kavajslaget eller slipsen

Design o produktion:

Christer Nordieng

Tel: 0702-44 57 86

Namn o Nytt - Familjesidan

Kalendariet – Vad händer och när?

- **Janne Vängmanteater:** 28/6, 30/6 kl. 19, och 1/7, 2/7 kl. 14
- 25 / 6 Fiskecaféet i Barsviken öppnar för säsongen. Öppet 12 - 15
Även söndagarna 2/7, 16/7 och 23/7
- 5 / 7 Torpkväll på Janne Vängman m. **Peter Sundin** m.fl., kl. 19
- 9 / 7 Sommarsöndag i **Barsvikens kapell** kl. 13:00
- 8 / 7 Musikfest i Barsviken, Churchbells & Cowboys, Pubkväll
- 12 / 7 Torpkväll Janne V med **Titti & Erling**, kl. 19:00
- 16 / 7 **Sommargudstjänst i Häggsjö** hos Nordieng/Näslund kl 13:00
- 19 / 7 Torpkväll på Janne Vängmans m. **Jan-Erik Wiik**, o spelmän
- **23 / 7 Årsmötet Häggsjöns Intresse- & Fiskevårdsför.**
på Storholmen, kl 11:30
- 29 / 7 **Auktion Janne V. torpet** kl 11:00. Visning fr kl 10:00
- 29 / 7 **Barsviksdagen** "Sommarkmarknad" kl 12-15
- Juli **Birgitta's bagarstuga** i Dalund – **torsdagar** i juli kl 12 - 20
- Juni-Aug **Onsdagsbus med Krantz** på Motorbanan kl 18-22
- 16 / 9 **60- o 70-talsfest** på Häggdångers Bygdegård
- 7 / 10 **Bygdegårdens dag** med middag och dans på kvällen
- 12 / 11 **Familjemiddag** på Häggdångers Bygdegård
- 2 / 12 Årets julmarknad på Bygdegården

Häggsjö-loppan

Önskas:

Sekelskiftesmöbler, spännande byggnadstillbehör, smiden m.m.
Leksaker före 70-tal
Ring 0611-77 004

Erbjudes:

Böcker, över 400 titlar
Branting, Fogelström, Mårtensson,
Mankell, Christie, Doyle m.fl
För katalog ring 0611-740 77

MB Compact och 123-delar samt
div. övriga MB-delar säljes.
Ring Bill, 0705-93 83 73

Trädfällning på tomten ? Ring
Kjell-Erik på 0611-770 23

BIBIEs LINGONLAX

Färsk lax
Salt
Grädde
Vitt vin
Lingonsylt

Serveras med **ris** och någon grönsak spenat/broccoli/gröna ärter/stekta kantareller, eller...

Gör så här, säger Bibie

Chronwall:

Den här rätten är mycket enkel och snabb att tillaga.

Lägg en bit lax med skinnsidan upp i en smord eller oljad ugnselld-fast form.

Sätt in formen i ungefär 175-200 grader i 10-15 minuter eller till skinnet börjar bubblas och brynas. Tag ut formen, lyft bort skinnet och skrapa sedan bort det grå muskellagret kring sidolinjeorganet.

Salta efter behag, håll litet grädde och en skvätt vin runt fisken (åtminstone så mycket att det står

1-2 centimeter upp i formen) och täck sedan fisken med ett tjockt lager lingonsylt.

Sätt in formen i ugnen igen tills fisken är färdig (pröva med en gaffel, tiden varierar med tjockleken på fisken).

Som variation kan man använda tranbärssylt eller någon indisk chutney (jag har använt båda och skall snart prova svartvinbärssylt, och intressant vore det att försöka med rönnbärssylt).

Från Vivvi o Matti på "Sundsvöa" kommer
en kantarellsoppa och en garanterat härlig **ostpaj** (vi har provat...)

KANTARELLSOPPA (4 pers)

Kantareller (1 rejäl näve torkade eller ca 1 liter färska)

Lök 1 st finhackad

Smör

Vatten 1 liter

Grädde 3-4 dl

Svampbuljong 2 st

Grönsaksbuljong 1 st

Bryn lök i kastrull och tillsätt svampen.

Häll på vatten + buljongtärning-

ar + grädde.

Småkoka 1 timme. Smaka av med sherry (inte nödvändigt)

VÄSTERBOTTENSPAJ
m. **LÖJROM**

Deg: 150 g smör, 4 dl vetemjöl, 2 msk kallt vatten.

Hacka ihop. Tryck ut i form Stå kall i 30 min, förgrädda 10 min i 225 grader.

Fyllning: 1-1,5 påse riven Västerbottensost (ca 225 gr) läggs i förgräddat pajskal.

Vispa ihop 4 ägg, 2 dl grädde + 1 dl mjölk, 1 tsk salt. Häll över osten, grädda i 30 min på 200 gr på nedersta fals.

Garnering: 10-12 klickar Creme Fraiche, **löjrom** o gräslök.

Kan med fördel ätas ljummen eller kall...

Gunhilds lokala kryss nr 8 - något att bita i för de bitna...

1	2	3	4	5			6	7		8	9	10	11	12			13
14							15										
	16					17	18			19					20	21	
	22					23						24		25			
28			27									28					
29										30							
31				32		33		34				35					
				36			37		37,5		38						
	39	40	41				42			43				44		45	
46					47		48					49	50			51	52
53			54			55					56						
		57							58	59							60
61	62		63					64									65
66		67											68		69		
70						71	72		73		74		75				
					76	77					78	79					GW
		80												81			

Vågrätt:

- 1 Passionen
- 8 Snabb
- 14 Fras
- 15 Är beska
- 16 Släkt
- 19 Stam på Man
- 20 Med vank=brist
- 22 Titel - - Visborg
- 23 Anestesi
- 24 Kommer åter
- 26 Orrar
- 28 Delirium
- 29 Sydafrika
- 30 Ränkfulla
- 31 Kustland med R
- 35 Somnad
- 36 Skapa
- 38 Vajer
- 39 Söm
- 42 Innanmäte
- 44 Viadukt
- 46 Ersätta
- 48 Fabrik

- 51 Grundade Dunant
- 53 Levererar Eon
- 54 Textilmateriale
- 56 Dogmatik
- 57 Sjäarna
- 60 Träd
- 61 Kyler
- 63 Gud
- 64 Chic
- 65 Holland
- 66 Frakta
- 68 Tas på sjukhus
- 70 Sjukdom
- 71 Smältkärlet
- 75 Källa
- 76 Åker sjuk till
- 78 President
- 80 Görs inkomst
- 81 Instrument

Lodrätt:

- 1 Modern teknik
- 2 Före Tronheim
- 3 Svamp
- 4 Gudinna
- 5 Skans
- 6 Drott
- 7 Idé
- 8 Passerar Häggsjöbor
- 9 Goja
- 10 Gjorde F Astaire
- 11 Okular
- 12 Iridium
- 13 Provade
- 17 Tryne
- 18 Snattar
- 20 Guldmynt
- 21 Arbeta
- 25 Takt
- 26 Behöver båt
- 27 Militär org.
- 32 Rappakalja
- 33 Fartyg
- 34 Ses från Fågelmyran

- 37 Stad
- 37,5 Skörd
- 38 Vila
- 39 Skada
- 40 Mygg
- 41 Tiggare
- 43 Efter ett
- 44 Tvåsidig
- 45 Lever
- 46 Övertygade
- 47 Mått
- 49 Förstavelse
- 50 Stad
- 52 Pojken
- 55 Goja
- 58 Erik Larsson
- 59 Sagofigur
- 62 Börsaktie
- 67 Versfot
- 69 Lärare
- 72 Börjar man med
- 73 Hopfoga
- 74 Niobium
- 77 Falisemang
- 79 Domstol

Lösningen skickas till:
 Redaktionen c/o Kurt Eriksson
 Häggsjö 263
 871 91 HÄRNÖSAND

Namn:
 Adr:
 Postnr: Ort

Ordförande: **Gunnar Forssén**

Adress: Kometvägen 16
863 32 Sundsbruk

Tfn: 060-52 62 18, 070-603 02 21

Sekr: **Kurt Eriksson**

Adress: Häggdänger, Häggsjö 263
871 91 Härnösand

Tfn: 0611-771 24

mob: 0708-66 66 07

Kassör: **Marianne Wassberg**

Adress: V:a Ringvägen 106
871 42 Härnösand

Tfn: 0611-167 56 / 0611-770 60

Häggsjöns Varjehanda

Redaktionen c/o **Kurt Eriksson**
Häggdänger, Häggsjö 263
871 91 HÄRNÖSAND

Tfn: 0708-66 66 07

Fax: 0708-66 66 08

E-post: Kurt.Eriksson@qrt.se

Vi finns på nätet!
<http://www.qrt.se>
<http://www.qrt.se/haggdanger>

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och fiskevården för dåtida och framtida generationer vid Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en intresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring Häggsjön samt har intresse i sjöns välmåga.

”För Häggsjön, genom tiderna”

Glöm ej inför nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden m.m.
- Köp o Sälj på Häggsjö-loppan
- Ditt företags sponsor-annonser

Vi vill gärna ha Dina synpunkter på Häggsjöns Varjehanda

Detta är vårt andra nummer av Häggsjöns Varjehanda och inför ev. fortsatta nummer skulle vi gärna vilja ha Din åsikt om denna form för information om gamla och nya tider samt händelser runt Häggsjön.

Vad tycker Du om detta nummer av Häggsjöns Varjehanda ?

- Mycket bra, önskar läsa fler utgåvor
- Det är OK, varken bra eller dåligt
- Tycker inte att denna form av information behövs

Hur ofta skulle Du vilja läsa Häggsjöns Varjehanda ?

- En gång per år
- När ny information av intresse för Häggsjön och mig uppstår
- Aldrig mer, det räcker med detta nummer

Vad vill Du att Häggsjöns Varjehanda skall innehålla ?

- Mer om gamla tider och de som bodde där på den tiden
- Gammalt och nytt, Gärna frågespalt, samt ”Köpes och
- Aktuella frågor som: Vad händer med Rödberget, Bottniabanan

Är Du själv beredd att bidra med material och inlägg till Häggsjöns Varjehanda ?

- Gärna, har material för nästa utgåva
- Inte för närvarande, kanske senare
- Nej, läser helst vad andra skriver om

Kommentarer (skriv gärna mer på ett extra papper):

Namn _____

Adress _____

E-post: _____

Telefon _____

Skicka Din åsikt till:

Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Lindvallsgatan 2
117 36 STOCKHOLM

PS Även om Du inte besvarar frågorna, så önskar vi att Du hjälper oss att uppdatera medlemsregistret genom att skicka in namn, adress, tel.nr (hem o till stugan) samt e-post-adress för er som har sådan.